

- j) typ zestawu wiertniczego, którym wykonano wiercenie,
 - k) adres magazynu, w którym przechowywane są próbki,
- 2) część opisową, składającą się z informacji dotyczących:
- a) uzysku rdzenia,
 - b) interwałów, z których pobrano próbki oraz miejsca ich przechowywania,
 - c) głębokości, na których stwierdzono występowanie poziomów wodonośnych,
 - d) rodzaju zastosowanej konstrukcji otworu,
- 3) profil geologiczny otworu w zależności od głębokości wiercenia sporządzony w skali umożliwiającej przedstawienie profilu geologicznego przewierczonych utworów, lecz nie mniejszej niż 1 : 2000,
- 4) opis mineralogiczno-petrograficzny i stratygraficzny przewierczonych utworów,
- 5) wyniki badań geofizycznych,
- 6) tabelaryczne zestawienie wyników badań laboratoryjnych.

2. Dokumentację sporządza się w 3 egzemplarzach.

§ 5. 1. Dokumentacja geologiczna, o której mowa w § 2 pkt 3, zawiera:

- 1) kartę tytułową, obejmującą:
- a) nazwę (imię i nazwisko) i adres wykonującego wiercenie,
 - b) nazwę i lokalizację otworu określoną w państwowym układzie współrzędnych,
 - c) cel wiercenia,
 - d) datę rozpoczęcia i zakończenia wiercenia,
 - e) informację zawierającą nazwę (imię i nazwisko) i adres wykonującego likwidację otworu wiertniczego,

2) część opisową składającą się z informacji o:

- a) przyczynach likwidacji otworu,
- b) sposobie i technicznym rozwiązaniu zabiegu likwidacji otworu,
- c) dacie rozpoczęcia i zakończenia prac likwidacyjnych,
- d) profilu geologicznym otworu ze wskazaniem wykonanych zabiegów likwidacyjnych w zależności od głębokości wiercenia, sporządzonego w skali nie mniejszej niż 1 : 2000,
- e) miejscu przechowywania dokumentacji otworu.

2. Dokumentację sporządza się w 3 egzemplarzach.

§ 6. 1. Dokumentacje geologiczne, o których mowa w § 2, sporządza się najpóźniej w terminie sześciu miesięcy odpowiednio od dnia zakończenia prac geologicznych lub zakończenia wiercenia albo zlikwidowania otworu.

2. Dokumentację geologiczną określoną:

- 1) w § 2 pkt 1 i 3 — przekazuje się w terminie miesiąca po wykonaniu właściwemu organowi koncesyjnemu, jeżeli była ona wykonywana na podstawie koncesji, albo właściwemu organowi administracji geologicznej, który zatwierdził projekt prac geologicznych,
- 2) w § 2 pkt 2 — przekazuje się w terminie miesiąca po wykonaniu ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

3. Organy, o których mowa w ust. 2, przekazują po jednym egzemplarzu dokumentacji geologicznej pozostałym właściwym miejscowo organom administracji geologicznej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Minister Środowiska: *S. Żelichowski*

1742

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 6 grudnia 2001 r.

w sprawie wykazu chorób zakaźnych, w przypadku których stwierdzenie zgonu wymaga szczególnego postępowania ze zwłokami osób zmarłych na te choroby.

Na podstawie art. 9 ust. 3a ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295 i Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz chorób zakaźnych, w przypadku których stwierdzenie zgonu powoduje obowiązek natychmiastowego usunięcia z mieszkania zwłok osób zmarłych na te choroby i pochowania na

najbliższym cmentarzu w ciągu 24 godzin od chwili zgonu:

- 1) cholera,
- 2) dur wysypkowy i inne riketsjozy,
- 3) dżuma,
- 4) gorączka powrotna,
- 5) nagminne porażenie dziecięce,
- 6) nosacizna,
- 7) trąd,

- 8) węglik,
- 9) wścieklizna,
- 10) żółta gorączka i inne wirusowe gorączki krwotoczne.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Minister Zdrowia: *M. Łapiński*

1743

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 grudnia 2001 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu zaopatrywania dzieci narodzonych w szpitalu oraz dzieci w wieku do 7 lat przyjmowanych do szpitala w znaki tożsamości oraz zasad postępowania w razie stwierdzenia braku tych znaków.

Na podstawie art. 21a ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znakami tożsamości, w które zaopatrywane są dzieci narodzone w szpitalu oraz dzieci w wieku do 7 lat przyjmowane do szpitala, są bransoletki wykonane z tasiemki, płótna lub tworzywa sztucznego, na których są wypisane czytelnie:

- 1) imię, nazwisko i data urodzenia dziecka — w przypadku dziecka w wieku do 7 lat,
- 2) płeć, data i godzina urodzenia się dziecka oraz imię i nazwisko matki — w przypadku dziecka narodzonego w szpitalu.

2. Znaki tożsamości dzieci narodzonych z ciąży mnogiej powinny dodatkowo zawierać cyfry rzymskie wskazujące na kolejność rodzenia się dzieci.

§ 2. 1. Znaki tożsamości są zakładane albo zaszywane swobodnie wokół nadgarstków obu rąk albo kostek obu nóg dziecka, w sposób zapewniający ich utrzymanie się.

2. Znaki tożsamości powinny być stale czytelne, a w razie zniszczenia lub w miarę wzrastania dziecka — zastępowane nowymi.

§ 3. 1. W przypadku braku możliwości zaopatrzenia dziecka w znaki tożsamości w sposób określony w § 2 ust. 1 sporządza się dokumentację fotograficzną, do której dołącza się dane, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 albo 2.

2. Dokumentacja fotograficzna składa się ze zdjęcia dziecka i zbliżenia jego twarzy, wykonanych na błonach negatywowych barwnych lub w formie zapisu cyfrowego z kompresją JPEG.

3. Dokumentację fotograficzną dołącza się do dokumentacji medycznej dziecka.

§ 4. 1. Lekarz lub położna odbierająca poród w szpitalu są obowiązani natychmiast po urodzeniu się dziecka i pokazaniu go matce oraz poinformowaniu o płci zaopatrzyć dziecko w znaki tożsamości. Czynności tej dokonuje się w obecności matki.

2. W przypadku gdy przebieg porodu nie pozwala na pokazanie dziecka matce i na poinformowanie o płci, lekarz lub położna są obowiązani zaopatrzyć dziecko w znaki tożsamości natychmiast po urodzeniu się dziecka.

3. Fakt zaopatrzenia dziecka narodzonego w znaki tożsamości oraz dane zawarte na znakach odnotowuje w dokumentacji medycznej matki i dokumentacji medycznej dziecka oraz potwierdza podpisem lekarz lub położna, o których mowa w ust. 1 albo 2.

§ 5. 1. Przy przyjmowaniu do szpitala dziecka tożsamość dziecka ustala się na podstawie odpowiednich dokumentów, a w razie ich braku — na podstawie oświadczenia otrzymanego od osób przekazujących dziecko.